

MIJN MAMMA IS FOTOGRAAF

Ton van Kan

Thema/motief/inhoud

Filmportret van een in alle opzichten bewust dwaze fotografe, gezien vanuit het perspectief van haar twee kinderen.

Verhaalstructuur

De manier waarop de kinderen hun moeder zien is de structuur van de film, die mede vorm krijgt door de reacties van de moeder daarop.

Dit verhaal vanuit een kinderperspectief is echter niet consequent volgehouden, maar wordt wel gebruikt om de film een ongedwongen karakter te geven.

De vrouw komt als fotografe wel goed uit de verf en de filmer heeft daarbij onconventionele cameravoeringen gebruikt om de onconventionele manier van werken van de fotografe te versterken.

Filmische vormgeving

Door de snelle montage in het begin, is de maker er meteen in geslaagd de toon te zetten voor deze film.

De maker heeft ervoor gekozen om tijdens de interviews zo veel mogelijk door te gaan met opnemen en vervolgens de montage van de opgenomen beelden achterwege te laten. De z.g. vlotte cameravoering blijkt op die manier te hoog gegrepen, gezien de slordige bewegingen zoals die in de donkere kamer. De onrustige (dynamische?) cameravoering mag dan wel bewust zijn en zelfs functioneel, maar gaat op den duur, evenals de montage, net iets te ver. Wilde de maker hiermee misschien suggereren dat de opnamen hier door de kinderen zijn gemaakt? De belichting in de doka is wel goed uitgevoerd.

Aardig zijn de filmische grapjes.

Het live geluid is goed en grappig. Het woord "cut" werd echter wat te vaak gebruikt om grappig te blijven en de kreetjes "mamma is waardeloos" klonken nogal gemaakt.

WAARDERING:

EERVOLLE VERMELDING